

УДК 632.2:619:618.19 (047.31)

КАРОЛЬ К.В., студэнт

Навуковы кіраўнік **ТАРАНДА М.І.**, канд. біял. навук, дацэнт

УА «Гродзенскі дзяржаўны аграрны ўніверсітэт», г. Гродна, Рэспубліка Беларусь

ВЫНІКІ ДАСЛЕДАВАННЯ ЎПЛЫВУ БІАПРЭПАРАТУ З МАЛОЧНАКІСЛЫХ І БІФІДАБАКТЭРЫЙ НА МІКРАФЛОРУ ВЫМЯ КАРОЎ

Атрыманню высакаякаснага малака часта перашкаджае захворванне кароў клінічнымі і субклінічнымі мастытамі. Працяглае выкарыстанне хіміятэрапіі хворай жывёлы вядзе да з'яўлення ўстойлівых да антыбіётыкаў штамаў мікраарганізмаў. Адначасова, наяўнасць у малацэ рэшткавай колькасці хіміяпрэпаратаў стварае небяспеку для спажывцоў. Таму, распрацоўка эфектыўных, бяспечных супрацьмастытных сродкаў з'яўляецца адным з альтэрнатыўных шляхоў вырашэння праблемы барацьбы з субклінічнымі мастытамі.

Даследаванне прэпарату, які ўтрымлівае некалькі штамаў малочнакіслых і біфідабактэрыяў, праводзілі на малочнатаварным комплексе ў Ваўкавыскім раёне Гродзенскай вобласці. У пачатку і ў канцы вопыту былі даследаваны змывы з саскоў 20 кароў з субклінічным мастытам. Апрацоўка саскоў праводзілася пасля кожнага даення на працягу 7 дзён. Змывы, пасля падрыхтоўкі развядзенняў, высывалі на пажыўныя асяроддзі для ўліку бактэрыяў аманіфікатараў, стафілакокаў, энтэрабактэрыяў, грыбоў.

У пачатку даследавання ў змывах пераважалі бактэрыі аманіфікатары з энтэрабактэрыямі і стафілакокамі ўлучна. Цвільныя грыбы былі прадстаўлены ў асноўным родамі *Mucor* і *Aspergillus*. Праз тыдзень апрацоўкі саскоў біяпрэпаратам колькасць бактэрыяў паменшылася, хаця разнастайнасць іх захавалася. З'явіліся буйныя формы бацыл і кокаў, на асяроддзі Энда – невялікія энтэрабактэрыі ці кокабактэрыі, а таксама доўгія капсулаўтвараючыя палачкі.

Пасля апрацоўкі саскоў біяпрэпаратам малочнакіслых і біфідабактэрыяў адбылося скарачэнне агульнай колькасці бактэрыяў аманіфікатараў у 2,4 разы (з 465,4 да 195,8 тыс./ 1 мл змыва), стафілакокаў – амаль у 3,9 разоў (з 300 да 77,6 тыс./ 1 мл).

Было заўважана ў змывах паніжэнне колькасці цвільных грыбоў, якія да апрацоўкі прэпаратам выраслі ў 11 пробах, а пасля апрацоўкі - толькі ў адной.

Адначасова стала вядома, што ў выніку прымянення прэпарату амаль у 2 разы паменшылася колькасць у малацэ саматычных клетак.

УДК 619:616.2-084:636.4

КАСІНЕЦ В. У., студэнтка

Навуковы кіраўнік **ПЯТРОЎСКІ С. У.**, канд. вет. навук, дацэнт

УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны», г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

ВЫВУЧЭННЕ ЭТЫЯЛАГІЧНЫХ ФАКТАРАЎ РЭСПРАТОРНЫХ ХВАРОБ ПАРСЮЧКОЎ

Сярод унутраных незаразных хвароб жывёл вялікае месца па распаўсюджванню маюць хваробы сістэмы органаў дыхання, якія называюць «рэспіраторнымі». Сярод гэтых хвароб вылучаюцца хваробы, што маюць

запаленчы характар – рыніты, бронхіты ды бронхапнеўманіі. Узнікненне гэтых хвароб звязваюць як з уздзеяннем першасных фактараў (парушэнні мікраклімату і ўмоў утрымання), так і другасных (узбуджальнікі інфекцыйных і інвазійных хвароб). У большасці выпадкаў прафілактычныя мерапрыемствы, накіраваны менавіта супраць другасных фактараў (вакцынацыі, супрацьмікробныя апрацоўкі і г.д.). Гэта робіцца без вывучэння канкрэтных этыялагічных фактараў канкрэтнай назалагічнай адзінкі, якая ўваходзіць у склад комплексу рэспіраторных хвароб.

Для вывучэння прычын рэспіраторных хвароб парсючкоў участка дарошчвання свінагадоўчага комплексу быў сабраны падрабязны анамнез і праведзена апрацоўка яго дадзеных. З мэтай стасоўкі атрыманай інфармацыі з вынікамі клінічных доследаў было праведзена паталагаанатамічнае ўскрыццё парсючкоў, якія загінулі з прыкметамі рэспіраторнай паталогіі. Гэтыя прыкметы супрацоўнікамі комплексу абагульняюцца, як бронхапнеўманія.

Падчас збору анамнеза было высветлена, што ўмовы ўтрымання жывёл не адпавядаюць заагіенічным нарматывам (высокія ўтрыманні ў паветру аміяку і пылу), кармленне з'яўляецца непаўнавартасным па ўтрыманню энергіі, пратэіну, амінакіслот, большасці вітамінаў і мікраэлементаў. Акрамя таго, для прафілактыкі рэспіраторных хвароб парсючкоў праводзяць іх апрацоўку 2%-ым растворам фармаліну, паліваючы жывёл з ДУКа. Падчас ўскрыцця толькі ў 3 парсючкоў з 10 у лёгкіх было вызначана запаленне (катаральнае і катаральна-фібрыознае), але ва ўсіх 10 выпадках запаленчы працэс быў вызначаны ў насавай поласці (катаральны рыніт). Гэта сведчыць пра тое, што павялічэнне раздражнення дыхальных шляхоў парсючкоў фармалінам, пылам і аміяком вядзе да развіцця альтэрацыі у насавай поласці і далейшага запаленчага працэсу. Спрыяюць гэтаму і парушэнні кармлення жывёл.

Такім чынам, узнікненне рэспіраторных хвароб парсючкоў абумоўлена пагаршэннямі ўмоў утрымання і кармлення. Выкарыстанне ў якасці сродку прафілактыкі рэспіраторных хвароб фармаліну выступае ў ролі дадатковага раздражняльніка слізістых абалонак і крыніцы запаленчага працэсу ў дыхальных шляхах.

УДК 619:636:616-089.84

КОВАЛЕВ И. А., студент, **РУКОЛЬ О. В.**, студентка ВГМУ,

Научный руководитель **ЖУРБА В. А.**, канд. вет. наук, доцент

УО «Витебская ордена «Знак Почета» государственная академия ветеринарной медицины», г. Витебск, Республика Беларусь

КЛИНИЧЕСКИЙ СТАТУС У СОБАК ПОСЛЕ СПЛЕНЭКТОМИИ

После проведения хирургической операции одним из важных моментов в послеоперационный период является восстановление животного и снижение вероятности развития осложнений, это может достигаться путем стимуляции иммунной системы организма. Общеизвестно, что удаление селезенки, целого органа лимфопоэтической системы, провоцирует нарушения в иммунной системе и системе кроветворения, снижается толерантность к инфекции, нарушаются процессы регенерации в организме спленэктомированного животного. В результате этого могут возникать различные аутоиммунные заболевания, иммунодефицитные состояния, инфекционные заболевания вплоть до септических состояний. Чтобы профилактировать осложнения,